

VARNOST KOLESARJEV V CESTNEM PROMETU

Kolesarjenje pomeni prijetno obliko športnega življenja in zdrav, okolju prijazen način prevoza. Iz leta v leto se vse več ljudi, v šolo, službo pa tudi po opravkih odpelje s kolesom. Kolesarimo že od otroštva. Kolo pomeni otrokom še veliko več. Vožnja s kolesom je zanje hkrati igra, prikazovanje sposobnosti in izražanje načina življenja.

Filozofija: sedem na kolo in se peljem, za drugo me ne skrbi, je morebiti držala pred mnogimi leti, ko promet še ni bil tako množičen in razvit. V današnjem cestnem prometu pa se je treba tudi na tem področju nenehno izobraževati. To še kako potrjujejo številne prometne nesreče, tudi z najhujšimi posledicami, v katerih so udeleženi kolesarji. Velika večina težav in napak, ki vodijo v prometno nesrečo, je vzrok v slabem, včasih tudi v popolnem neznanju (ali zavestnem neupoštevanju) določenih segmentov teorije varnosti cestnega prometa s strani voznikov motornih vozil, kakor tudi s strani kolesarjev. Pravila veljajo povsod – doma, v šoli, v službi, v prometu ...

Kot kolesarji so v cestnem prometu pogosto udeleženi tudi otroci in mladoletniki. S povečanjem udeležbe kolesarjev v cestnem prometu se poveča tudi verjetnost za prometne nesreče, ki pa se v večini primerov končajo s telesnimi poškodbami kolesarjev.

Zaradi svoje ranljivosti so kolesarji poleg pešcev ena najbolj ogroženih kategorij udeležencev cestnega prometa. Vozniki motornih vozil jih velikokrat (zavestno) ne upoštevajo in pogosto tudi spregledajo. Za varnost kolesarjev je še posebej pomembno, da vozniki motornih vozil spoštujejo cestno-prometne predpise in so pozorni na udeležbo kolesarjev v prometu. Zelo pomembno pa je, da tudi kolesarji spoštujejo cestno-prometne predpise, skrbijo za tehnično brezhibnost svojih koles in da z uporabo zaščitnih sredstev poskrbijo za svojo varnost. Iz statističnih podatkov Policije je razvidno, da so kolesarji dokaj pogosti povzročitelji prometnih nesreč in da pogosto kršijo cestno prometne predpise. Po številu izstopajo predvsem kršitve nepravilne strani in smeri vožnje, vožnja pod vplivom alkohola ter neprilagojena hitrost.

Kolesar mora ravnati samozaščitno in storiti vse, da do prometne nesreče ne pride. V ta varnostni segment spadajo:

- znanje teorije varnega kolesarjenja in brezpogojno upoštevanje pravil varnega kolesarjenja (upoštevanje prometne signalizacije, še posebej pravila o prednosti ter stran in smer vožnje),
- poudarjena vidnost kolesarja s t.i. »signalnimi« oblačili (živo zelene ali rumene barve) in odsevniki,
- med vožnjo v slabi vidljivosti in ponoči zagotoviti ustrezno osvetlitev kolesa (uporaba sprednjega belega žarometa, na zadnji strani kolesa rdeča pozicijska luč in rdeči odsevnik ter odsevnikov v pedalih, v kolesnih naperah, dodatno spredaj in zadaj ...), redno vzdrževano in tehnično brezhibno kolo.

Če pa do prometne nesreče že pride je pomembno, da so posledice čim manjše. V ta segment spada:

- kakovostna, ustrezna in vselej pravilno pripeta kolesarska čelada. Kolesarji bi morali vselej, kjer koli že vozijo, nositi kolesarsko čelado, ki kolesarja obvaruje pred hudimi poškodbami glave,
- da ne vozijo pod vplivom alkohola, saj psihofizično stanje izrazito vpliva na zaznavanje okolja in na motorične sposobnosti kolesarja.